

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31.

LÖSNUMMER 10 CENTS

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 29 Mars 1923.

LÖSNUMMER 10 CENTS

No. 13

Branting hoppas på För. Staterna

Ansar att rekonstruktionen lidit av Ruhr-occupationen

Understödet Nat. Förbund

Statsminister Hjalmar Branting ansar, att utskiktet till rekonstruktion i Europa lidit på grund av Ruhr-occupationen. skriver korrespondenten George Seldes i ett telegram från Stockholm, dagtecknat den 10 mars. Branting tror, att situationen är så dan, att något kan inträffa, som skall påskynda de destruktiva krafter, som syfta mot kaotiskt tillstånd. Han håller för, att Europas folk bliska mot Första Staterna och av detta vänta ekonomisk, om icke politisk intervention, så att Europa slutligen skall kunna börja att stå på en konstruktiv i stället för destruktiv väg, skriver Sv. K.

Statsministerns hopenummerade den allmänna situationen för korrespondenten på följande sätt: "Det är sant, att vi i de besegrade länderna och några av de nya staterna under de fem år, som följde på vapenstillståndet, bevidnade en fortsättning av förstörelsearbetet i stället för rekonstruktion. Det finnes många olika orsaker till hindren för rekonstruktion, och bland dessa märkas ovisshet rörande gränser, besvär med minoriteter och det faktum, att oerfarna, nya stater påtvungit folk alltför tunga bördor.

Det är emellertid sant, att Europa gjort ett bestämt steg mot återställning trots vissa länders svåra finansiella ställning.

Ett av de starkaste hindren icke blott för Tysklands återställning, utan även för Europas i allmänhet, har varit, att skadeståndspolitiken icke blivit löst. Ruhr-occupationen skall även hindra framstegen.

Vad är våra åsikter äro — så har jag offentlig sagt, att jag väl kan föreställa Frankrikes synpunkter rörande dessa åtgärder, ehuru jag aldrig tänkt, att en politik, som omfattar occupation, skulle giva Frankrike de önskvärda resultaten.

A andra sidan inverkade occupationen på hela Europas ekonomiska tillstånd, även de neutralas och länder utanför Europa. Occupationen är även mycket farlig, i det den uppmuntrar sänderbrytande krafter och demoraliserande i allmänhet. Och följden kan bli, att något när som helst kan inträffa, som kan kasta Centraluropa i kaotiskt tillstånd, icke blott finansiellt, utan även politiskt och kantsocialt.

I dag skulle ingen i ansvarig ställning våga en förutspåelse rörande en intervention utifrån i den fransk-tyska dispyten. Man måste komma ihåg, att endast moraliska och ekonomiska krafter äro tillräckliga för understöd.

Frankrike önskar inga medlare

Tror ej på Tysklands villighet att underhandla

Enligt meddelande från Paris tycks fransmännen hysa den uppfattningen, att tyskarna tala om underhandlingar endast äro väl gjorda manövrar i avsikt att stärka sin ställning i utlandet. Officiella meddelanden förklara också, att inga underhandlingar pågå mellan Tyskland och Frankrike. Frankrike är ej villigt att underhandla med någon medlande makt av något slag, och Berlin måste hänvända sig direkt till Paris, innan några tyska förslag eller medlingsförslag tas under övervägande.

Pessimism tycks vara rådande i franska parlamentets kretsar med avseende på Ruhr-äventyret. Allt är ej det allra bästa i parlamentet. Den uppfattningen gör sig gällande, att den kvantitet av kol och koks, som Frankrike lyckats erhålla från Tyskland, är löfligt liten, och att inga utskikter tycks förefinnas att få occupationen att bli en substansiell success. Fransmännen tycks ännu stå bakom Poincaré i hans Ruhr-politik, men meningarna äro delade rörande metoderna för occupationens utövande.

Det är mycket möjligt, att Poincaré blir tvungen att antingen försvara sig inför en serie interpellationer rörande situationen på före påsk, eller också genom att uppekluta frågan till ett senare datum i risken av att mista sitt Waterloo i form av ett missförtroendevotum.

Under tiden förklara tyskarna ständigt aktivt motstånd, och occupationen fortfar som fört.

Sarah Bernhardt har avlidit

Den "gudomliga Sarah" är ej mer

Den världsberömda skådespelarinnan Sarah Bernhardt, som under tre generationer beundrats för sin aldrig överträffade förmåga som tragisk konstnärinna på scenen, har nu slutat sina dagar, i det hon den 26 de nes avled i Paris.

Sarah Bernhardt var född i Paris den 22 oktober 1845 och således vid sin död 78 år gammal. Hennes moder var holländsk judinna, och hennes fader en fransk civiltjänsteman. Som barn tillbringade hon största delen hos släktingar i Paris, men vid 12 års ålder blev hon sänd till Grand Champ Convent i Versailles, varvid hon gjorde sin debut i ett skådespel, utfört av barn. Redan vid dessa unga år visade hon tydliga tecken på ett häftigt temperament, som sedermera alltid karaktäriserade hennes dramatiska karriär. Sarahs dramatiska förmåga kom alltid bäst till sin rätt, då hon innehade roller, där hon fick tillfälle att karaktärisera mera överväldigande känsloutbrott, såsom hat, kärlek och svartsjuka. I dylika roller var hon, enligt samstämmigt uttalande från hennes kritik, överträffad. Hundratals roller hade hon antingen själv skapat eller bearbetat för att särskilt passa hennes särskilda framställningsförmåga.

Tre generationer ha beskådat och beundrat Sarah Bernhardt måliga, dramatiska och många äro de segertvåga triumfått, som "den gudomliga Sarah" företagit, varvid hundratusen den trängts till hennes föreställningar för att få se en skymt av henne och hennes konst.

Det var en tid i hennes barndom, då hon fick en häftig passion att bli nunn, med detta motsatte sig hennes moder, och hon blev sedermera förd in på den teatraliska arenan, varvid hon mötte en framgång, som ej varit försvunnen någon annan på området.

Det kan kanske vara på sin plats att giva en kortfattad orientering av det område — Ruhrområdet — om vilket i dessa dagar så mycket talas och skrivs. Vi få därför här återgiva ett utdrag ur ett resebrev till en Stockholms-tidning från den kände författaren Martin Koch, vari han behandlar denna sak. Hr. Koch skriver:

Om ni ser på Tysklands karta, finner ni att därmed betecknas endast en liten bit, som utfaller i Rhenstrax öster om Holland. Men den där lilla floden Ruhr skär igenom Europas största och rikaste kolfält. Europas koler drar till sig järnet, finns här dessutom Europas kanske starkaste järn- och stålindustrier koncentrerade.

Huvudorten i Ruhrområdet är Essen med de Kruppiska stålverken. Ett stycke väster om Essen, vid stranden av den romantiska Rhen, ligger de små städerna Ruhrort och Duisburg. Där finns de stora Kruppiska ugnarna, vilka tillverkar omkring 500,000 tons stål. Norr om Ruhrort ha herrarnas Thyssen och Stinnes sina viktigaste affärer koncentrerade. Det är gruvmrådet Hamel samt de verk, som äro kända under namnet Phoenix och Hamle. I den lilla staden Bruckhausen norr om Ruhrort, återfinna vi herrarnas Thyssen och Stinnes, samt i Hamborn nordost om Bruckhausen, Thyssen.

Längre öster ligger staden Gelsenkirchen, där Stinnes och herrarna Mannesmann regera. Ett stycke därifrån ligger Bochum, där herr Stinnes regerar i ensam majestät. Öster om Bochum ligger Dortmund, där vi återfinna hr. Stinnes — naturligtvis — samt även Phoenix och de världs-kända Rheinische Stahlwerke.

Sydost om Essen ligger de små städerna Elberfeld och Barmen, fabriks-sakliga intresse nu är mer historiskt. Men sydost om dessa små städer ligger vid Rhen staden Bernath med Krupp och Rheinische Stahlwerke, och norr om Bernath ligger den gamla märkeraden Dusseldorf med Haniel, Thyssen, Stinnes, Klöckner, Phoenix och Krupp.

Om jag säger små städer, får detta uttryck icke tas allt för bokstavigt. På detta lilla landsområde, stort ungefär som några sammanslagna svenska häradar, bo 3,700,000 invånare och finnas fjorton städer med mer än 100,000 invånare vardera. Arbetsbefolkningen är givetvis talrikast, och 600,000 av dem knoga nere i gruvarna.

Det är mycket möjligt, att Poincaré blir tvungen att antingen försvara sig inför en serie interpellationer rörande situationen på före påsk, eller också genom att uppekluta frågan till ett senare datum i risken av att mista sitt Waterloo i form av ett missförtroendevotum.

Under tiden förklara tyskarna ständigt aktivt motstånd, och occupationen fortfar som fört.

Prof. S. Henschen, svensk specialist i hjärnsjukdomar, säges ha avresat till Moskva på begäran av Sovjet-regeringen för att behandla Lenin.

Skogsarbetare undergår grym misshandel

En obygglig historia från demokratiens land

Nedanstående obyggliga berättelse föreskriver sig ingalunda från Sovjet-Ryssland, från Turkiet eller någon annan brutal "civiliserad" nation, den har tilldragit sig i det demokratiska frihetslandet söder om 47 de breddgraden — det land dit miljoner förtryckta personer företagit en pilgrimsfärd, för att finna obegränsad rättvisa och frihet under frihetsgudinnans hägn.

Martin Tabert var en ung man från Munich, N. D., som gett sig ut i världen för att stå sig fram på egen hand. Han hade gått från plats till plats, från arbete till arbete, tills han nådde Florida, i Tallahassee hade han av polisen arresterats, emedan han tjuvat på ett godståg, varför han dömdes till 60 dagar fängelse eller 6 månaders straffarbete. Han telegraferade omedelbart till sin moder för pengar, vilka hon också sände, men innan dessa hunnit anlåda, hade Tabert tillsammans med andra straffångare transporterats till en skogscamp, tillhörig Putnam Lumber Co. Detta kompani hade nämligen träffat överenskomst med myndigheterna, varigenom alla straffångare inom Leon County av bölaget förbjöts. Tio dagar efter pengarnas avsänt från honom, återkommo de med påskriften: "Återsända på sheriffens befällning. Personen gången."

Detta var den 26 dec. och den 1sta januari följande februari var unge Tabert född. Flera månader därefter kom en av straffångarna ut och denne rapporterade händelsens förlopp till postmästaren i Munich, G. H. Grimson, at-

(Forts. å sid 4.)

Norska Arbetarpartiets kongress

Moskva internationala representerad av Bucharin

Det norska kommunistpartiet har nyligen haft kongress i Kristiania, där förhållandet till Tredje internationala var den viktigaste frågan på dagordningen. Internationales representerades på mötet av Bucharin och Kolarov. Den av Tranmål ledna fraktionen yrkar som bekant för större oavhängighet för partiet, medan Scheffo-gruppen i allt accepterar internationals direktiv.

Om resultatet meddelas från Kristiania den 27 feb.

Det kommunistiska landsmötet i afton med 94 röster mot 92 antagit Tranmåls s. k. Kristianiaförslag, som bl. a. fastslår något större oavhängighet av den kommunistiska internationala i Moskva än tidigare varit fallet. De 92 röstade för ett förslag av den kommunistiska internationales representant, Bucharin, vilket gick ut på att närma de båda fraktionerna till Bucharin.

Bucharin förklarade i ett andra förslag, att det vore onskligt, att norska partiet finge ännu en representant i exekutivstyrelsen och att denne då valdes av Tranmåls rikning. Denne delegat skulle ha rådgivande röst och de båda norska delegaterna tillsammans en röst i exekutivstyrelsen. Han uttalade även önskan om att denne nye delegat skulle bli Tranmål, som kallades till nästa exekutivkomité.

Vid kongressens fortsatta förhandlingar, som avslöjades den 28 februari, framträdde Tranmål i sin fraktions vägnar, att densamma godkände 3:de och 4:de världskongressens beslut, varjämte han föreslog, att kongressen skulle uttala att den nu ansågs striden inom partiet vara likviderad. Förslaget antogs enhälligt.

Bland övriga mera betydelsefulla frågor som behandlades, var frågan om partiets ställning till tvångsarbete.

Canada Konferensen av Evangelisk Lutherska Augustana Synoden, 10:de årsmöte, avhållt i Sv. Luth. Zionkyrkan, Winnipeg, Manitoba

Canada konferensen höll sitt tionde årsmöte i Zionkyrkan i Winnipeg den 21-25 mars, vilket möte må väl beskrivas såsom ett av konferensens mest framgångsrika och högtidliga årsmöten, som hållits sedan konferensens organisering. Mötet var besökt av ett trettiofem ombud och pastor. Därtill besökte konferensen av Dr. S. W. Swenson, från Warren, Minn., pastor J. Matsson, från Alvarado, Minn., Mrs. J. Vesteen, från Grand Forks, N. D., missionär Ludvig Melander, från St. Paul, Minn., samt pastor John Resnick från Minneapolis, Minn.

Pastoral-konferensen höll på onsdags förmiddag och eftermiddag, vilken

Philip Johnson återvald till ordförande, pastor O. Lindgren, vice-ordförande, pastor Pontus Peterson, sekreterare, Mr. N. P. Nelson, kassör, Mr. Charles Johnson och Mr. A. W. Wallin, medlemmar av verkställande komitén, pastor N. J. Lundahl, pastorsombud till synoden, och pastor Carl A. Anderson såsom suppleant; Mr. John Long, till medlem av synodalrådet; Mr. Victor Lindgren, till lekman-ombud till synoden.

Bland de beslut som fattades vid detta möte må märkas såsom av särskild betydelse för konferensens styrande och framgång följande: Konferensens beslut att inså till synoden med ansökan om att Synodens missionsstyrelse anskafrån en missionsföretag för Canada konferensen. Vidare, att på grund av den närvarande bristen på pastor, konferensen uppmuntrar unga män att tänka på prästämbedet då de bestämma sig för livets kallelse. Vad Canada konferensen behöver såsom det mest nödvändiga, är att få flera pastorer och mer arbetskraft. Och för att detta skall bli möjligt, är det nödvändigt att pastorer framkomma från konferensens eget folk. I detta sammanhang frambar dr. S. W. Swenson en varm och hjärtlig hälsning från Red River Valley konferensen, från Red River Valley konferensen, från Red River Valley konferensen, från Red River Valley konferensen.

Söndagskolskolan upptogs till behandling och beslut fattades att alla församlingar uppmuntras att hålla sön-dagskolor och att det så kallade "God-dag System" införas så långt som möjligt. Detta är det system, som utarbetats av Synodens söndagskolför-ståndare, pastor Fahndt, och är ett av de allra bästa som utkommit på detta område.

Konferens-kassans rapport visade en inkomst under året den 1sta feb. 1922 till den 31 jan. 1923, på \$10,440.70. Utgifterna för samma tid belöpte sig till \$10,034.81. Därutifrån \$7,158.25 till pastorers och studerandes löner, \$839.98 till synodens mission och

barmhärtighetsinrättningar; och \$603.09 till hemmissionen. Under detta år blev det mellan sju och åtta tusen dollars till missionsverksamheten här i Canada, som blivt delat mellan de hjälpbehövande församlingarna inom konferensen.

Bland gudstjänsterna och fästerna som hölls vid detta möte må särskilt nämnas K. W. O. H. missions-fäst, som hölls på fredagskvällen. Pastor Ludvig Melander, utgående missionär till Afrika, gav ett illustrerat föredrag över synodens missionsfält i britiska öst Afrika, vilket var både högtidligt och intressant i högsta grad. Pastor Melander kommer att avresa från St. Paul till Afrika den 5 april i sällskap med pastor och fru Herbert Magney. Båda dessa pastorer hava haft sina församlingar här i Canada, och därför kunna vi räkna dem såsom våra missionärer. Vårt missionsfält i Afrika är det så kallade Tanganika fältet, vilket tillföre tillhörde den tyska regeringen, men vilket under kriget tillföll den britiska regeringen. Det är ett stort fält och infödingarna visa ett ovanligt stort intresse och stor längtan efter Guds ord. Vid gudstjänsterna är det en regel att ofantliga skolar stå utom kyrkan, då icke rum finnes för fler än den kyrkan. Det är också en av de naturkostnads delarna av Afrika, beläget just ljust söder om ekvatorn. Landet är högt och höllsamt. I denna trakt är också beläget det mycket omskrivna Killmanjaro berget, vilket är näst det högsta berget i världen. Konferensens lyckönskningar och för-böner följa dessa våra missionärer på deras 10,000 mil långa resa, och i deras nya och stora arbete.

Vid samma förtalade även pastor Resnick, judemissionens superintendent, framhållande nödvändigheten av missionsarbetet bland judarna. Ur detta arbete välsignelser! Det vis-sar statistiken. Det är bland 500 heb-beringar omväxlad till 100 på Kristus, omväxlad en bland 100 judar. Men detta arbete bland judarna måste ske på kärleks väg. Genom kärlek i ord och handling finnes vägen till judens hjärta. Mrs. J. Vesteen, medlem av Kvinnornas missionsstyrelse, fram-bar också en hälsning till konferen-sen.

Palm-söndagen var en särskilt hög-tidlig dag. Högmässogudstjänst med (Forts. å sid. 5.)

Ku-Klux-Klan bli frikända

De grymma morderna i Louisiana bli obehövade

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Ku-Klux-Klan bli frikända

De grymma morderna i Louisiana bli obehövade

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Ku-Klux-Klan bli frikända

De grymma morderna i Louisiana bli obehövade

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Ku-Klux-Klan bli frikända

De grymma morderna i Louisiana bli obehövade

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?

Skall ny jury kallas?